

1 Vähäisiä vaatimuksia koskevan menettelyn olemassaolo

Vähäisiä vaatimuksia koskevasta menettelystä säädetään 15. helmikuuta 2013 voimaan tulleen uuden siviiliprosessilain 1025–1032 §:ssä.

1.1 Soveltamisala, vaatimuksen määrällinen katto

Uuden siviiliprosessilain 1025 §:n mukaan vaatimuksen arvo saa olla enintään 10 000 leuta ajankohtana, jona asia pannaan vireille tuomioistuimessa, kun huomioon ei oteta korkoja, oikeudenkäyntikuluja ja muita liitännäismääriä.

Vähäisiä vaatimuksia koskevan menettelyn aineellinen soveltamisala (*ratione materiae*) ei kata vero-, tull- tai hallinto-oikeudellisia asioita tai valtion vastuuta sellaisten tekojen ja laiminlyöntien osalta, jotka on tehty julkista valtaa käytettäessä. Menettelyä ei myöskään käytetä seuraaviin liittyvissä vaatimuksissa: luonnollisten henkilöiden oikeudellinen asema ja oikeuskelpoisuus, perhesiteisiin liittyvät varallisuussuhteet, perintöasiat, maksukyvyttömyys, akordit, maksukyvyttömiä yritysten tai muiden oikeushenkilöiden selvitysmenettelyt tai vastaavat menettelyt, sosiaaliturva, työoikeus, kiinteän omaisuuden vuokraaminen, paitsi jos kanne koskee rahallisia vaatimuksia, välimiesmenettely ja yksityisyyden tai henkilöllisyyteen liittyvien oikeuksien loukkaukset.

1.2 Menettelyn aloittaminen

Uuden siviiliprosessilain mukaan **vähäisiä vaatimuksia koskeva menettely on luonteeltaan vaihtoehtoinen**. Kantaja voi valita **vähäisiä vaatimuksia koskevan menettelyn** tai yleislainsäädännön mukaisen menettelyn. Tuomioistuimen käsiteltäväksi esitetty vaatimus ratkaistaan yleislainsäädännön mukaisesti ellei kantaja nimenomaisesti pyydä erityismenettelyn soveltamista viimeistään ensimmäisessä istunnossa. Jos vaatimusta ei voida ratkaista **vähäisiä vaatimuksia koskevan menettelyn** mukaisesti, tuomioistuin ilmoittaa tästä kantajalle, ja jos hän ei vedä vaatimustaan pois, asia ratkaistaan yleislainsäädännön mukaisesti. Toimivalta ratkaista asia ensimmäisen asteen tuomioistuimessa on alueellisella tuomioistuimella (*judecătorie*). Alueellinen toimivalta määräytyy yleislainsäädännön mukaisesti.

1.3 Lomakkeet

Vähäisiä vaatimuksia koskevaan menettelyyn kuuluu pakollinen vakiolomake, josta on määrätty siviiliprosessilaista annetun lain nro 134/2010 1025–1032 §:ssä säädettyssä vähäisiä vaatimuksia koskevassa menettelyssä käytettyjen lomakkeiden hyväksymisestä 29. tammikuuta 2013 annetussa oikeusministerin määräyksessä nro 359/C. Vakiolomakkeet ovat vaatimuslomake, vaatimuslomakkeen täydentämiseen ja/tai korjaamiseen tarkoitettu lomake ja vastauslomake.

1.4 Neuvonta

Neuvontaa on tarjolla tuomarin aktiivisen roolin rajoissa, ei erityisesti tämäntyyppisissä asioissa.

1.5 Todisteiden vastaanottamista koskevat säännöt

Tuomioistuin voi hyväksyä osapuolten selvitysten lisäksi muitakin näyttöä. Sellaista näyttöä ei kuitenkaan hyväksytä, jonka hallinnointi edellyttää vaatimuksen tai vastavaatimuksen arvoon nähden suhteettomia kuluja.

1.6 Kirjallinen menettely

Siviiliprosessilain 1028 §:n ja sitä seuraavien pykälien mukaan kantaja aloittaa vähäisiä vaatimuksia koskevan menettelyn täyttämällä vaatimuslomakkeen, joka toimitetaan tai lähetetään toimivaltaiseen tuomioistuimeen postitse tai millä tahansa muulla tavalla, josta annetaan saantitodistus. Samaan aikaan vaatimuslomakkeen kanssa jätetään tai lähetetään myös jäljennökset kaikista muista asiakirjoista, jotka kantaja haluaa otettavan huomioon. Jos toimitetut tiedot eivät ole riittäviä tai tarpeeksi selkeitä tai jos vaatimuslomaketta ei ole täytetty oikein, tuomioistuin antaa kantajalle mahdollisuuden täydentää tai korjata lomaketta tai esittää lisätietoja tai -asiakirjoja lukuun ottamatta tilanteita, joissa vaatimus on ilmeisen perusteeton tai se ei ole hyväksyttävissä. Vaatimus hylätään, jos se on ilmeisen perusteeton tai se ei ole hyväksyttävissä. Jos vaatimusta ei täydennetä tai korjata tuomioistuimen asettamassa määräajassa, se peruuntuu.

Vähäisiä vaatimuksia koskeva menettely on kirjallinen ja toteutetaan kokonaisuudessaan suljetuin ovin. Tuomioistuin voi määrätä osapuolet kuultaviksi, jos se katsoo itse tämän tarpeelliseksi tai jos toinen osapuolista pyytää tätä. Tuomioistuin voi hylätä tällaisen pyynnön katsoessaan, ettei suullinen käsittely ole tarpeen asian olosuhteet huomioon ottaen. Hylkääminen on perusteltava kirjallisesti, eikä siitä voi tehdä erillistä muutoksenhakua.

Vastaanotettuaan oikein täytetyn vaatimuslomakkeen tuomioistuin lähettää vastaajalle välittömästi vastauslomakkeen sekä jäljennöksen vaatimuslomakkeesta ja kantajan toimittamista asiakirjoista. Vastaajan on toimitettava tai lähetettävä 30 päivän määräajassa asianmukaisesti täytetty vastauslomake sekä jäljennökset asiakirjoista, jotka hän haluaa otettavan huomioon. Vastaaja voi myös vastata millä tahansa muulla asianmukaisella keinolla. Tuomioistuin toimittaa välittömästi kantajalle jäljennökset vastaajan vastauksesta, mahdollisesta vastavaatimuksesta ja vastaajan esittämistä asiakirjoista. Jos vastaaja esittää vastavaatimuksen, kantajan on toimitettava tai lähetettävä 30 päivän määräajassa sen esittämisestä asianmukaisesti täytetty vastauslomake tai vastattava muulla asianmukaisella keinolla. Vastavaatimus, jota ei voi ratkaista tällä menettelyllä, erotetaan omaksi asiakseen ja ratkaistaan yleislainsäädännön perusteella. Tuomioistuin voi pyytää osapuolia toimittamaan lisätietoja asettamassaan määräajassa, joka ei voi olla yli 30 päivää vastaajan tai tilanteen mukaan kantajan vastauksen vastaanottamisesta. Jos tuomioistuin on vahvistanut määräajan osapuolten kuulemiselle, osapuolille on esitettävä kehoitus saapua kuulemiseen. Kun tuomioistuin vahvistaa määräajan tietyille menettelyvaiheelle, osapuolille on ilmoitettava seuraamuksista, joita määräajan noudattamatta jättämisestä koituu.

Tuomioistuin antaa kirjallisen päätöksen 30 päivän kuluessa siitä, kun se on vastaanottanut kaikki tarvittavat tiedot tai mahdollinen suullinen käsittely on pidetty. Jos osapuoli ei toimita vastausta asetetussa määräajassa, tuomioistuin ratkaisee päävaatimusta tai vastavaatimusta koskevan asian hallussaan olevien asiakirjojen perusteella. Ensimmäisen asteen tuomioistuimen päätös on heti täytäntöönpanokelpoinen, ja se annetaan osapuolille tiedoksi.

1.7 Tuomion sisältö

–

1.8 Kulujen korvaaminen

Uuden siviiliprosessilain 1031 §:ssä todetaan, että hävinneen osapuolen on maksettava oikeudenkäyntikulut toisen osapuolen pyynnöstä. Tuomioistuin ei kuitenkaan määrää voittaneelle osapuolelle korvausta kuluista, jotka ovat tarpeettomia tai suhteettomia vaatimuksen arvoon nähden.

1.9 Muutoksenhakumahdollisuus

Uuden siviiliprosessilain 1032 §:n mukaan tuomioistuimen päätökseen voidaan hakea muutosta ainoastaan alioikeuteen (*tribuna*) 30 päivän kuluessa siitä, kun päätös on annettu tiedoksi. Muutoksenhakutuomioistuin voi perustelluista syistä keskeyttää päätöksen täytäntöönpanon sillä edellytyksellä, että asetetaan takuu, joka on 10 prosenttia riitautetusta vaatimuksen arvosta. Muutoksenhakutuomioistuimen päätös annetaan osapuolille tiedoksi, ja se on lopullinen.

Päivitetty viimeksi: 31/07/2017

Tämän sivuston eri kieliversioita ylläpitävät Euroopan oikeudellisen verkoston kansalliset yhteysviranomaiset. Käännökset on tehty Euroopan komissiossa. Muutokset, joita jäsenvaltiot ovat saattaneet tehdä tekstin alkuperäisversioon, eivät välttämättä näy käännöksissä. Komissio tai Euroopan oikeudellinen verkosto eivät ole vastuussa tiedoista, joita esitetään tai joihin viitataan tällä sivustolla. Ks. oikeudellinen huomautus, josta löytyvät tästä sivustosta vastaavan jäsenvaltion tekijänoikeussäännöt.